

Komentar Evanđelja: Služite, kako biste kraljevali s Njim!

Evanđelje subote XXV tjedna kroz godinu i komentar.

Evanđelje: Lk 9,43b-45

U ono vrijeme: Dok su se svi divili svemu što je Isus činio, reče on učenicima: »Uzmite k srcu ove riječi: Sin Čovječji doista ima biti predan ljudima u ruke.« Ali oni ne razumješe te besjede, bijaše im skrivena te ne shvatiše a bojahu se upitati ga o tome.

Komentar

Isusu se dive kamo god otišao. Ljudi hrle da ga čuju, da dobiju riječ ohrabrenja i pogled nježnosti; dovode mu bolesne da ih izliječi, opsjednute da ih oslobodi. Njegova slava prelazi granice Galileje i Judeje.

Učenici kada bi razmišljali o Gospodinu bili bi ispunjeni ponosom i osjećajima. Nadalje, i sami su sudjelovali u ovoj zadaći: širili su kraljevstvo Božje, liječeći bolesnike posvuda.

Stoga su im riječi koje im upućuje šokantne: "Sin čovječji bit će predan u ruke ljudi".

Istina je da je tijekom prethodnih dana počeo otvoreno najavljavati što će mu se dogoditi u Jeruzalemu; kako će ga starješine, veliki svećenici i farizeji uhvatiti, kako će biti pogubljen i uskrsnuti treći dan (Lk 9,22). Ali oni to nerado prihvaćaju:

ne razumiju, nejasno im je, nisu u stanju shvatiti značenje. Do te mjere da su ga se bojali pitati.

Luka pokazuje da je između Isusa i učenika postojala određena razlika u shvaćanju onoga što im govori, tako da Isusova učenja nisu potpuno razumljiva.

Oni imaju na umu obnovu Izraelskog Kraljevstva, da mogu sjediti zdesna i slijeva od Gospodina kad je u svojoj slavi; vole se prepirati oko toga koji će od njih biti najveći.

A On se počinje poistovjećivati sa Božjim slugom koji pati i umire. Služenje je pravi način vladanja.

Božja se logika uvijek razlikuje od naše, kao što je sam Bog otkrio preko Izajije: "Moje misli nisu vaše misli, vaši puti nisu moji puti" (Iz 55, 8). Zato slijedenje Gospodina zahtijeva duboko obraćenje, promjenu u načinu razmišljanja i življenja.

Potrebito je otvoriti svoje srce za slušanje kako biste si dopustili da se iznutra osvijetlite i preoblikujete.

Kao što papa Benedikt XVI ističe:
„Ključna točka u kojoj se Bog i čovjek razlikuju je ponos: u Bogu nema ponosa jer je On sav pun i sve voli i daje život; S druge strane, u nama ljudima ponos je ukorijenjen u samoj intimi i zahtijeva stalnu budnost i pročišćenje. Mi, koji smo mali, težimo tome da se učinimo sjajnim, da budemo prvi; dok se Bog, koji je stvarno velik, ne boji spustiti i postati posljednji (Angelus, 23. rujna 2012.).

Luis Cruz // Photo: Wonderlane
- Unsplash
